

Підношу очі до гори

1. Під-но-шу о-чі до го-ри, на ми-лість Гос-по-да на-
-ма-є Сто-рож мій, в но-чі і в день зі мно-ю
Гос-по-да і-м'я на-ді-ї я б в жит-ті-не

-ді-юсь. Він вір-ний о-хо-ро-нець мій, мо-я лю-бов, мо-я на-
по-руч хви-ли-ну кож-ну у жит-ті я від-чу-ва-ю Бо-жу
ма-ла! Ли-ше йо-го лю-бов свя-та ду-ші жит-тя по-да-ру-

Приспів

Ко-ли ду-ша мо-я в жур-бі і сму-ток сер-це на-пов-

-ді-я.
по-міч Ко-ли ду-ша ду-ша в журбі і сму-ток сер-це на-пов-
-ва-ла

-ня-є, під-но-шу о-чі до го-ри, за ру-ку Гос-по-да три-

-ня-є, під-но-шу о-чі до-го-ри, за ру-ку Гос-по-да три-

-ма-юсь. 2. Не зад-рі-ма-юсь.
3. Ко-ли б не